

Sygn. akt II K 281/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Gorgolewski

Protokolant: sekr. sąd. Monika Recka

w obecności Prokuratura: M. M.

po rozpoznaniu w dniu 24.06.2016 r.

sprawy: P. S. (1), syna M. i E. z domu S., urodzonego (...) w T.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 25 września 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 161/07 za:

występek z art. 278 §1 k.k. popełniony w dniu 7 lutego 2007 r. na kary: roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda,

za ciąg przestępstw z art. 226 § 1 k.k. popełnionych w dniu 7 lutego 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

za ciąg przestępstw z art. 224 § 2 k.k. popełnionych w dniu 7 lutego 2007 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd połączył kary jednostkowe i orzekł karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, przy czym postanowieniem z dnia 7 maja 2010 r. zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 16 marca 2016 r. przekwalifikowano pierwszy z czynów na wykroczenie z art. 119 § 1 k.k., za które orzeczono karę 30 dni aresztu.

II. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 48/07 za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. popełnionych w dniach 03 czerwca 2006 r. i 15 maja 2006 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

III. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 139/08 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 25 marca 2007 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 25 marca do 18 września 2007 r.

IV. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 39/08 za:

występek z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 października 2007 r. na kary: 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych

występek z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 października 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

występek z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. popełniony w dniu 2 listopada 2007 r. na kary: roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych

Sąd połączył kary jednostkowe i orzekł kary łączne: 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 10 złotych.

V. Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 29 września 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 216/08 za występki z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 lutego 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

VI. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 13 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 497/10 za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 kwietnia 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2016 r. przekwalifikowano czyn na wykroczenie z art. 119 § 1 k.k., za które orzeczono karę 30 dni aresztu.

VII. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 941/10 za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych w dniach 07 i 16 września 2010 r. na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

VIII. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 505/11 za:

ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych w dniach 4 marca i 6 marca 2011 r. na karę roku pozbawienia wolności

za występki z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 stycznia 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych 14 kwietnia i 3 maja 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

Sąd połączył kary jednostkowe i orzekł karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2016 r. przekwalifikowano drugi z czynów na wykroczenie z art. 124 § 1 k.k., za które orzeczono karę 30 dni aresztu.

Wyrokiem łącznym z dnia 3 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 383/14 Sąd Rejonowy w Tczewie połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. akt: II K 39/08 oraz II K 216/08 i orzekł karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Jednocześnie postępowanie umorzono co do kary w sprawie II K 497/10.

I. Przy zastosowaniu art. 19 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Tczewie w sprawach o sygn. akt: II K 161/07 w punktach III. i IV., II K 48/07 oraz II K 139/08 i orzeka karę łączną 3 /trzech/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej zalicza P. S. (2) okres tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. akt II K 139/08 od 25 marca do 18 września 2007 r. uznając, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i oznacza datę początku odbywania kary łącznej na dzień 20 listopada 2013 roku;

III. Przy zastosowaniu art. 19 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Tczewie w sprawach o sygn. akt: II K 941/10 oraz II K 505/11 w punkcie I. i orzeka karę łączną roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej zalicza P. S. (2) okres zatrzymania w sprawie o sygn. akt II K 505/11 od 22 do 23 stycznia 2011 r. uznając go za równy 2 /dwóm/ dniom kary pozbawienia wolności

V. Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w w/w wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

VI. Na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 575 § 1 i 2 k.p.k. a contrario umarza postępowanie w kwestii objęcia wyrokiem łącznym wyroków:

- Sądu Rejonowego w Tczewie w sprawach o sygn. akt: II K 39/08 oraz II K 497/10

- Sądu Rejonowego w Malborku w sprawie o sygn. akt II K 216/08;

VII. Na podstawie § 4 ust 1 w zw. z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. L. z Kancelarii Adwokackiej w T. kwotę 147, 60 zł /sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy/ tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, w tym 27, 60 zł /dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy/ tytułem podatku od towarów i usług;

VIII. Na mocy art. 6 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, a koszty procesu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 281/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 25 września 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 161/07 P. S. (3) został skazany za:

występek z art. 278 §1 k.k. popełniony w dniu 7 lutego 2007 r. na kary: roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda,

za ciąg przestępstw z art. 226 § 1 k.k. popełnionych w dniu 7 lutego 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

za ciąg przestępstw z art. 224 § 2 k.k. popełnionych w dniu 7 lutego 2007 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd połączył kary jednostkowe i orzekł karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, przy czym postanowieniem z dnia 7 maja 2010 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Dowód: karta karna – 20-21

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 48/07 za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. popełnionych w dniach 03 czerwca 2006 r. i 15 maja 2006 r. P. S. (3) został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: karta karna – 20-21

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 139/08 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 25 marca 2007 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 25 marca do 18 września 2007 r.

Dowód: karta karna – 20-21

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 39/08 P. S. (3) został skazany za:

występek z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 października 2007 r. na kary: 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych

występek z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 października 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

występek z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. popełniony w dniu 2 listopada 2007 r. na kary: roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych

Sąd połączył kary jednostkowe i orzekł kary łączne: 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 10 złotych.

Dowód: karta karna – 20-21

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 29 września 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 216/08 P. S. (3) został skazany za występek z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 lutego 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: karta karna – 20-21

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 13 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 497/10 P. S. (3) został skazany za występek z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 kwietnia 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2016 r. przekwalifikowano czyn na wykroczenie z art. 119 § 1 k.k., za które orzeczono karę 30 dni aresztu.

Dowody:

- karta karna – 20-21

- odpis postanowienia – k. 41

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 941/10 za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych w dniach 07 i 16 września 2010 r. na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: karta karna – 20-21

Wyrokiem łącznym z dnia 3 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 383/14 Sąd Rejonowy w Tczewie:

- połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt II K 161/07, II K 48/07 oraz II K 139/08 i orzekł karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności

- połączył kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. akt: II K 39/08 oraz II K 216/08 i orzekł karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie umorzono postępowanie w zakresie skazań w sprawie o sygn. akt II K 941/10.

Dowód: odpis wyroku – k. 32-33

Postanowieniem z dnia 16 marca 2016 r. przekwalifikowano pierwszy z czynów przypisanych skazanemu w sprawie II K 161/07 na wykroczenie z art. 119 § 1 k.k., za które orzeczono karę 30 dni aresztu.

Dowód: odpis postanowienia – k. 2

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 505/11 P. S. (3) został skazany za:

ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych w dniach 4 marca i 6 marca 2011 r. na karę roku pozbawienia wolności

za występki z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 stycznia 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych 14 kwietnia i 3 maja 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

Sąd połączył kary jednostkowe i orzekł karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody:

- karta karna – k. 20-21

- odpis wyroku – k. 26-27

Wyrokiem łącznym z dnia 18 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 473/13 Sąd Rejonowy w Tczewie połączył kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. akt: II K 941/10 oraz II K 505/11 (w punktach I. oraz II.) i orzekł karę łączną roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku – k. 28-30, 31

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2016 r. przekwalifikowano drugi z czynów w sprawie sygn. akt II K 505/11 na wykroczenie z art. 124 § 1 k.k., za które orzeczono karę 30 dni aresztu.

Dowód: odpis postanowienia – k. 33a

P. S. (3) odbywa kary pozbawienia wolności od dnia 3 maja 2011 r., aktualnie w Areszcie Śledczym w G.. Zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej jest naganne, choć ostatnio widoczna jest pewna poprawa. Wobec przełożonych z reguły zachowuje się regulaminowo, jednak w sytuacjach niekorzystnych potrafi przyjmować postawę roszczeniową lub arogancką. Był 11 razy nagradzany, ale w tym samym czasie również aż 28 razy karany dyscyplinarnie. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, z zadań wywiązuje się należycie, lecz jednocześnie deklaruje przynależność do subkultury więziennej, której jest aktywnym uczestnikiem. Nie dokonywał samoagresji, odnotowano jednak niestety zachowania agresywne na tle podkulturowym. Nie jest zatrudniony. Nie realizuje obowiązku naprawienia szkód.

Dowód: opinia o skazanym – k. 46

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż ostatnie ze skazań P. S. (1) miało miejsce przed dniem 1 lipca 2015 r., Sąd – zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 19 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – orzekał na podstawie przepisów obowiązujących przed wskazaną datą.

Z uwagi na fakt, iż dwa wyroki jednostkowe objęte wyrokami łącznymi uległy zmianie, Sąd był zobligowany do ponownego orzeczenia kar łącznych. Pierwsza z nich – zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k. - winna obejmować jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Tczewie o sygn. akt: II K 161/07 (w punktach III. i IV.), II K 48/07 oraz II K 139/08, zaś druga jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone przez tenże Sąd w sprawach o sygn. akt II K 941/10 oraz II K 505/11 (w punkcie I).

W przypadku skazań w sprawach: Sądu Rejonowego w Tczewie o sygn. akt: II K 39/08 i II K 497/10 oraz Sądu Rejonowego w Malborku o sygn. akt II K 216/08 wydane zostały już prawomocne rozstrzygnięcia o karze łącznej i umorzeniu postępowania, zaś żaden z wyroków objętych karą łączną nie uległ uchyleniu lub zmianie, Sąd - na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 575 § 1 i 2 k.p.k. a contrario – był zobligowany do umorzenia postępowania w tym zakresie.

Oдноśnie wymiaru kary:

Zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd mógł orzec kary łączne pozbawienia wolności w wymiarze od najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych do ich sumy.

Pierwszą karę pozbawienia wolności Sąd mógł więc orzec w wymiarze od 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy do 4 /czterech/ lat i 2 /dwóch/ miesięcy. Wymiar drugiej z kar kształtował się od roku i 3 /trzech/ miesięcy do 2 /dwóch/ lat i 3 /trzech/ miesięcy.

Orzekając o wymiarze kar Sąd wziął pod uwagę fakt, iż wobec P. S. (1) orzeczono już kary łączne w wymiarze 3 /trzech/ lat i 8 /ośmiu/ miesięcy oraz roku i 9 /dziewięciu/ miesięcy, zaś przedmiotowe postępowanie toczy się z uwagi na zmiany wyroków jednostkowych na korzyść skazanego – tym samym, zgodnie z ratio legis kontrawencjonalizacji, orzeczone kary winny być łagodniejsze od pierwotnych. Rozstrzygając o tym, jak bardzo, Sąd ocenił przede wszystkim dotychczasową postawę skazanego – tak, aby orzec kary, które będą w stanie spełnić wobec P. S. cele postulowane przez ustawodawcę. Analiza drogi życiowej skazanego wskazuje, iż w jego przypadku niestety nie jest zasadne znaczne premiowanie – jest on bowiem osoba głęboko zdemoralizowaną, której postawa zniweczyła dotychczasowe próby resocjalizacji. Pobyt w zakładzie poprawczym niczego P. S. nie nauczył, po jego opuszczeniu nadal – już jako dorosły - popełniał przestępstwa. Odbył nawet karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, co jednak nie przyniosło żadnego pozytywnego skutku. Również aktualne zachowanie skazanego podczas odbywania kary jest naganne i identyfikuje się on z subkulturą tzw. „grypsujących”, w związku z czym nie cofa się nawet przed zachowaniami agresywnymi. Postępując w ten sposób P. S. okazuje, iż dla trwałej korekty jego zachowania niezbędne jest długotrwałe pozbawienie go wolności.

Wobec powyższego, Sąd uznał, iż nowe kary łączne muszą być zbliżone do kar dotychczasowych – w przeciwnym wypadku byłyby karami zbyt łagodnymi, które nie byłyby w stanie osiągnąć pożądaných efektów wobec skazanego. W konsekwencji Sąd orzekł kary:

- 3 /trzech/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności

- roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności.

W ten sposób okresy odbywania kar zostały jedynie nieznacznie skrócone, należy jednak podkreślić, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści. Wyrokiem łącznym nie można jedynie doprowadzić do pogorszenia sytuacji skazanego w stosunku do tej, w której doszłoby do oddzielnego wykonania poszczególnych kar jednostkowych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie 29 października 2009 r. w sprawie sygn. akt II AKa 189/09, KZS 2009/12/57). Taka linia orzecznicza sądów powszechnych została w pełni zaakceptowana przez Sąd Najwyższy, który potwierdził, że racjonalizacja kary orzekanej jako kara łączna w wyroku łącznym nie musi być rozumiana wyłącznie jako łagodzenie (postanowienie z dnia 23 stycznia 2007 r. w sprawie sygn. akt IV KK 459/06, LEX nr 310245) oraz stwierdził, że dopuścić należy także taki stan rzeczy, że wyrok łączny może pogorszyć sytuację skazanego - w szczególności przy łączeniu wyroków zawierających już kary łączne, a wprost przewiduje to art. 88 k.k. (wyrok z dnia 15 października 2008 r. w sprawie sygn. akt. IV KK 113/08, LEX nr 469408). Kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym skazaniami. Ma ona likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkakrotnych skazań - nie jest to zaś sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 października 2007 r. w sprawie sygn. akt II AKa 183/07, Prok. i Pr. - wkł. 2008/4/17).

Jednocześnie nie można uznać, aby kary w orzeczonej wysokości były zbyt łagodne i w ten sposób mogły oddziaływać demoralizująco - zarówno na pokrzywdzonych, jak i na innych sprawców przestępstw, utwierdzając ich w przekonaniu, że niezależnie od ilości popełnionych czynów Sąd i tak musi wydać korzystny dla nich wyrok łączny i umacniając w nich tym samym swoiste poczucie bezkarności. Orzekając karę łączną Sąd nie może więc zbyt promować postawy sprawcy popełniającego kilka czynów zabronionych – tymczasem skazany P. S. regularnie naruszał obowiązujący porządek prawny przez okres ponad 4 lat i był 7 razy skazywany, w tym w warunkach recydywy. Należy podkreślić, iż w ocenie Sądu brak podstaw do uznania, iż w przypadku orzeczenia kar łącznych zbliżonych do dolnych granic, po opuszczeniu zakładu karnego skazany ponownie nie wróci na drogę przestępstwa. P. S. (3) odbył już bowiem krótką karę pozbawienia wolności – jednak pomimo tego popełnił kolejne czyny zabronione. Dlatego trudno w przedmiotowej sprawie mówić o skutecznej resocjalizacji skazanego S., gdyż uprzednie skazania w żaden sposób nie powstrzymały go od popełniania kolejnych przestępstw, a jego postawa w zakładzie karnym – pomimo długiego okresu izolacji penitencjarnej – oceniona została jako naganna. Wobec powyższego nie może zbyt promować tego typu sprawcy, szczególnie biorąc jeszcze pod uwagę wyżej opisane zachowanie w zakładzie karnym, zaś dla pełnej resocjalizacji P. S. konieczna jest niestety długotrwała izolacja penitencjarna. W ocenie Sądu orzeczone kary łączne są adekwatne do wskazanych powyżej okoliczności i tym samym odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył P. S. (1) na poczet kar łącznych okresy jego zatrzymania oraz tymczasowego aresztowania w sprawach, w których wydano podlegające łączeniu kary jednostkowe.

Wynagrodzenie obrońcy z urzędu przyznano w stawce określonej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości.

Sąd przejął koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa uznając, iż w sytuacji, gdy P. S. (3) skazany jest na długotrwałe pozbawienie wolności, w zakładzie karnym nie pracuje i nie dysponuje środkami finansowymi ani żadnym majątkiem, nie byłby on w stanie ponieść kosztów procesu, a próba wyegzekwowania należności byłaby bezskuteczna.